KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. april 2008

om statsstøtte C 38/07 (ex NN 45/07) iværksat af Frankrig til fordel for Arbel Fauvet Rail SA

(meddelt under nummer K(2008) 1089)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/716/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1], og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Kommissionen blev ved en klage underrettet om visse støtteforanstaltninger iværksat af Frankrig til fordel for virksomheden Arbel Fauvet Rail (AFR). Ved henvendelser af 28. januar 2006, 25. oktober 2006, 30. januar 2007 og 6. juni 2007 fremlagde Frankrig yderligere oplysninger.

(2) Ved brev af 12. september 2007 underrettede Kommissionen Frankrig om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den pågældende støtte.

(3) Frankrig fremlagde kommentarer ved henvendelser af henholdsvis 12. oktober 2007 og 18. og 19. december 2007.

(4) Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [2]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til støtten.

(5) Kommission har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Støttemodtager

(6) AFR fremstiller jernbanemateriel og har specialiseret sig i godsvogne og tankcontainere. Virksomheden er en af de største producenter på det europæiske marked for rullende jernbanemateriel. Virksomheden ligger i Douai (departementet Nord) og beskæftiger for øjeblikket ca. 265 medarbejdere.

(7) AFR var i 2005 100 % ejet af selskabet Arbel SA [3]. AFR beskæftigede på daværende tidspunkt ca. 330 medarbejdere.

(8) Driften af AFR har været tabsgivende i flere år. Virksomhedens økonomiske vanskeligheder forværredes fra og med 2001. Denne tendens blev kun styrket i tidsrummet 2002 til 2005. Følgende tabel opstiller en række nøgleindikatorer for AFR's resultater i tidsrummet forud for støttens tildeling.

(EUR)

	Pr. 31.12.2004	Pr. 31.12.2003	Pr. 31.12.2002	Pr. 31.12.2001
Omsætning	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Nettoresultat	– 11 589 620	– 14 270 634	– 2 083 746	– 10 500 000
Egenkapital	– 21 090 000	– 23 000 000	– 8 700 000	– 6 600 000

[1] EUT C 249 af 24.10.2007, s. 17.

[2] Se fodnote 1.

[3] AFR blev den 29.6.2007 overtaget af selskabet IGF Industries. Selskabsnavnet blev dermed ændret til »IGF Industries — Arbel Fauvet Rail«.

2.2. **Støtteforanstaltningerne**

(9) Regionen Nord-Pas-de-Calais og bystyret i Douai tildelte den 4. juli 2005 AFR et tilbagebetalingspligtigt lån på hver 1 mio. EUR, dvs. i alt 2 mio. EUR.

(10) I henhold til de oplysninger, som de franske myndigheder har tilvejebragt, var lånevilkårene som følger:

— Det tilbagebetalingspligtige lån fra regionen blev ydet til en årlig rente på 4,08 % (svarende til Fællesskabets referencesats på tidspunktet for tildelingen), forudsat at den finansieringsplan, der var under udarbejdelse for AFR, blev gennemført. Lånet skulle tilbagebetales i halvårlige rater over en periode på tre år fra den 1. januar 2006. I henhold til de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er disse lån endnu ikke fuldstændigt tilbagebetalt.

— Lånet fra bystyret i Douai blev ydet til en årlig rente på 4,08 % (svarende til Fællesskabets referencesats på tidspunktet for tildelingen) på samme vilkår som lånet fra regionen samt på betingelse af, at der blev frembragt dokumentation for en uigenkaldelig fusion mellem AFR og Lormafer, et andet selskab kontrolleret af Arbel SA. Dette lån skulle også tilbagebetales i halvårlige rater over en periode på tre år fra den 1. januar 2006.

3. **BAGGRUND FOR INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE**

(11) Kommissionen vurderede i sin beslutning om at indlede proceduren, at de tilbagebetalingspligtige lån udgjorde statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen fremhævede især, at foranstaltningerne gav AFR en fordel, idet virksomheden i betragtning af dens økonomiske forhold ikke ville have kunnet opnå finansiering på lige så gunstige vilkår på finansmarkedet.

(12) Kommissionen vurderede ligeledes, at AFR var en kriseramt virksomhed som defineret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (i det følgende benævnt *»rammebestemmelserne«*) [4] og at foreneligheden af den statsstøtte, som virksomheden således måtte have draget fordel af, derfor skulle vurderes på grundlag af de rammebestemmelser. Efter Kommissionens mening var der tvivl om støttens forenelighed med fællesmarkedet i forhold til rammebestemmelserne.

4. **FRANKRIGS KOMMENTARER**

(13) De franske myndigheder gjorde gældende, at selv om AFR gennemgik en vanskelig fase på det tidspunkt, hvor de tilbagebetalingspligtige lån blev tildelt og udbetalt (dvs. juli og andet halvår af 2005), har selskabet kunnet opretholde kundernes og bankforbindelsernes tillid.

(14) Til støtte for dette argument fremhævede de franske myndigheder følgende elementer, som skulle ses som udtryk for kundernes og bankforbindelsernes tillid til AFR:

— banken […] (*) bevilgede en forhøjelse på 2 mio. EUR af overtrækket på AFR's konto (med sikkerhedsstillelse fra […])

— AFR modtog 7 mio. EUR i forskud fra kunder (med sikkerhedsstillelse fra […]) (*), hvortil kommer 4 mio. EUR i nye forskud i januar 2006

— virksomheden havde på samme tidspunkt »leverandørkautioner« på 4 mio. EUR hos […] (*).

(15) De franske myndigheder understøttede deres kommentarer med dokumentation, hvoraf især fremgik følgende:

— renten for overtrækket var på 4,4199 % den 1. juli 2005

— de forskellige sikkerhedsstillelser (fra leverandører, kunder og pengeinstitutter) formidlet gennem […] (*) til fordel for AFR beløb sig til 29 mio. EUR den 6. maj 2005.

5. **VURDERING AF STØTTEN I FORHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 87**

5.1. **Er der tale om statsstøtte?**

5.1.1. *Statsmidler*

(16) Traktatens artikel 87, stk. 1, fastlægger, at bortset fra de i traktaten hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(17) For så vidt angår de tilbagebetalingspligtige lån noterer Kommissionen sig følgende.

[4] EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

(*) Fortrolig oplysning.

(18) Traktatens artikel 87 omhandler ikke udelukkende medlemsstaternes nationale regeringers støtte, men også støtte fra lokale myndigheder, så som regionen Nord-Pas-de-Calais eller de kommuner, der indgår i bystyret i Douai. Midler fra sådanne lokale myndigheder udgør statsmidler og deres beslutninger om at yde de pågældende lån til AFR må tilskrives staten.

5.1.2. *Støtte, der begunstiger visse virksomheder*

(19) Lånene er ydet, selv om AFR befandt sig i svære økonomiske vanskeligheder. I åbningsskrivelsen vurderede Kommissionen, at AFR i betragtning af virksomhedens økonomiske situation som beskrevet under punkt 8 var en kriseramt virksomhed som defineret i rammebestemmelserne på tidspunktet for støttens tildeling. Kommissionen nævnte tillige, at lånene var ydet uden sikkerhed for tilbagebetaling, selv om de dertil knyttede renter svarede til de sædvanlige renter for lån med »normal sikkerhedsstillelse« ([5]). Kommissionen mener således, at det er udelukket, at AFR i betragtning af virksomhedens økonomiske situation ville have været i stand til at opnå finansiering på lige så gunstige vilkår på det normale lånemarked. De pågældende lån udgør derfor en fordel for AFR.

(20) Det skal i denne henseende erindres, at de franske myndigheder på grundlag af eksemplerne i punkt 14 har gjort gældende, at AFR fortsat nød bankforbindelsernes og kundernes tillid på tidspunktet for støttens tildeling. Kommissionen fortolker disse kommentarer således, at Frankrig bestrider, at AFR ikke var i stand til at opnå finansiering på lignende vilkår på lånemarkedet (hvilket er det samme som at bestride, at de tilbagebetalingspligtige lån udgjorde en fordel for AFR), og at AFR skulle være en kriseramt virksomhed som defineret i rammebestemmelserne på tidspunktet for tildelingen af de tilbagebetalingspligtige lån.

(21) Frankrigs kommentarer ændrer imidlertid ikke ved den analyse, der blev opstillet i åbningsskrivelsen og det af følgende årsager.

(22) De krediteksempler, som de franske myndigheder gør gældende (navnlig overtrækket og kundeforskuddene), kan ikke sammenlignes med de undersøgte tilbagebetalingspligtige lån. Et overtræk er en meget kortfristet kredit til forskel fra de tilbagebetalingspligtige lån, der løber over tre år. De forskellige former for kredit er derfor ikke underlagt samme risikoanalyse fra kreditorernes side, og det forhold, at en debitor kan opnå en kortfristet kredit, gør det ikke muligt at vurdere debitors muligheder for at opnå en kredit med længere løbetid, hvis tilbagebetaling afhænger af debitors overlevelsesevne.

(23) For så vidt angår kundeforskuddene, bemærker Kommissionen sig, at de var tilknyttet sikkerhedsstillelse fra […] (*), en uafhængig institution, hvilket betyder, at kunderne og leverandørerne ikke løb nogen risiko i tilknytning til AFR's situation, og at de derfor ikke havde nogen grund til at gøre forskudsudbetalingerne betinget af en virksomhedens solvensgrad, som en anden kreditor ville have gjort ved lån uden sikkerhedsstillelse.

(24) Det kan konkluderes, at Frankrigs kommentarer ikke gør det muligt at konstatere, at AFR ville have været i stand til at opnå finansiering på lignende vilkår på lånemarkedet.

5.1.3. *Kriseramt virksomhed*

(25) Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt AFR er at betragte som en kriseramt virksomhed som omhandlet i rammebestemmelserne, konstaterer Kommissionen følgende.

(26) Det fremgår af punkt 10a) i rammebestemmelserne, at en virksomhed er kriseramt, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste tolv måneder. Bestemmelsen er udtryk for en formodning om, at en virksomhed, som oplever et massivt tab af den tegnede kapital, er ude af stand til at standse tabene, som næsten med sikkerhed vil medføre virksomhedens ophør på kort eller mellemlang sigt. Kommissionen mener, at samme formodning logisk må gælde en virksomhed, der har tabt hele sin tegnede kapital og fremstår med en negativ egenkapital.

(27) Som det fremgår af de finansielle oplysninger under punkt 8 (som de franske myndigheder ikke har bestredet under den formelle undersøgelsesprocedure), har AFR siden 2001 haft en negativ egenkapital og var på tidspunktet for støttens tildeling ikke i stand til at standse tendensen og genoprette en positiv egenkapital. Kommissionen mener på denne baggrund, at AFR var en kriseramt virksomhed som omhandlet i punkt 10 i rammebestemmelserne på tidspunktet for støttens tildeling.

([5]) Kommissionens meddelelse om metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EFT C 273 af 9.9.1997, s. 3).

(28) Subsidiært bemærker Kommissionen, at AFR på tidspunktet for støttens tildeling også svarede til den definition på en kriseramt virksomhed, der er indeholdt i rammebestemmelsernes punkt 11, nemlig at selv hvis ingen af de i punkt 10 nævnte omstændigheder foreligger, kan en virksomhed alligevel anses for kriseramt, især hvis de sædvanlige tegn på, at en virksomhed er kriseramt, er til stede, såsom voksende underskud og faldende omsætning. I punkt 11 er det imidlertid fastlagt, at en kriseramt virksomhed kun er støtteberettiget, når det kan godtgøres, at den er ude af stand til at komme på fode igen med egne midler eller med midler fra sine ejere/aktionærer eller fra markedskilder. Bestemmelsen erindrer om, at hvorvidt en virksomhed skal anses for at være kriseramt, afhænger af samtlige relevante indikatorer, idet den afgørende faktor dog er, om virksomheden er i stand til at komme på fode igen uden indgriben fra de offentlige myndigheders side.

(29) Kommissionen tager desangående til efterretning, at AFR siden 2001 (som det fremgår af tabellen i punkt 8) har haft en konstant faldende omsætning samt et konstant tabsniveau. Dette er sædvanlige tegn på en kriseramt virksomhed som omhandlet i punkt 11 i rammebestemmelserne. Kommissionen nævnte allerede dette i sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure som støtte for sin foreløbige konklusion om, at AFR var en kriseramt virksomhed. Den negative tendens i AFR's finansielle situation fremgår tillige af det forhold, at virksomheden allerede fra og med januar 2004 ikke var i stand til at betale skat og sociale bidrag på 4,3 mio. EUR og dermed var forpligtet til at bede om henstand og opstilling af en gældssaneringsplan i forhold til de offentlige myndigheder.

(30) De eneste elementer, som de franske myndigheder har gjort gældende, som ville kunne bestride disse tegn, er de kreditter, der er ydet til AFR (overtræk og forskud) samt det forhold, at AFR nød visse former for sikkerhedsstillelse fra […]'s (*) side. Kommissionen mener, at der i den undersøgelse, der skal foretages i henhold til punkt 11 i rammebestemmelserne af virksomhedens evne til at komme på fode igen ved hjælp af midler, som den kan skaffe sig på det finansielle marked, bør tages hensyn til disse tegn. I denne henseende konstaterer Kommissionen følgende:

— det fremgår, at AFR havde en negativ egenkapital, og at virksomheden ikke evnede at overkomme vanskelighederne ved hjælp af egne midler

— de franske myndigheder har anført, at *AFR's aktionær*, Arbel SA, på trods af sin støtte til AFR ikke var i stand til alene at genoprette datterselskabets rentabilitet

— vedrørende markedskilderne bør det konstateres, at de kreditter og garantier, som de franske myndigheder nævner, mest af alt understreger, at AFR fortsat var i stand til at opnå kortfristet kredit for begrænsede beløb. I betragtning af omfanget af AFR's vanskeligheder og navnlig behovet for egenkapital kan de nævnte kreditter ikke tages som tegn på, at AFR ville have kunnet imødegå sine vanskeligheder på grundlag af finansiering opnået gennem *markedskilder*.

(31) Det bør derfor konkluderes, at på tidspunktet for støttens tildeling var AFR i svære økonomiske vanskeligheder, som truede virksomhedens overlevelse på kort eller mellemlang sigt, og at virksomheden ikke var i stand til at standse vanskelighederne uden indgriben fra de offentlige myndigheders side.

(32) Kommissionen mener derfor i betragtning af ovenstående og navnlig de finansielle resultater, der er anført under punkt 8, at AFR var en kriseramt virksomhed i overensstemmelse med definitionen i rammebestemmelsernes punkt 10 og subsidiært punkt 11 på tidspunktet for tildelingen af de tilbagebetalingspligtige lån. Under hensyntagen til AFR's vanskeligheder mener Kommissionen, at AFR ikke ville have været i stand til at opnå midler på samme gunstige vilkår på det sædvanlige lånemarked. De undersøgte lån har derfor givet AFR en fordel, idet de muliggjorde en finansiering på gunstigere vilkår end de vilkår, der ville kunne opnås på *lånemarkedet*.

5.1.4. *Påvirkning af samhandels- og konkurrencevilkårene*

(33) De tilbagebetalingspligtige lån begunstiger AFR i forhold til andre virksomheder, der befinder sig i en lignende situation, i den udstrækning, at lånene udelukkende gælder AFR.

(34) Sektoren for fremstilling af rullende jernbanemateriel kendetegnes ved flere europæiske producenter og samhandel inden for Fællesskabet. Fordelen for AFR kan derfor tænkes at fordreje konkurrence- og samhandelsvilkårene mellem medlemsstaterne.

5.1.5. *Konklusion*

(35) I lyset af ovenstående betragtninger mener Kommissionen, at de tilbagebetalingspligtige lån ydet til AFR udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

5.2. **Støttebeløb**

(36) Når der ydes støtte i form af lån til kriseramte virksomheder, består støtteelementet i forskellen mellem den faktiske rente og den rente, som virksomheden ville kunne opnå for samme lån på det private marked ([6]).

([6]) Jf. Kommissionens beslutning af 2.3.2005 i sagen Chemische Werke Piesteritz (EUT L 296 af 12.11.2005, s. 19, afsnit 107-108) og Kommissionens beslutning af 24.1.2007 i sag C 38/05, Biria (EUT L 183 af 13.7.2007, afsnit 27, 83 ff.).

(37) I Kommissionens meddelelse om metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ([5]) præciserer Kommissionen, at den fastsatte referencesats er en minimumssats, der kan forhøjes i tilfælde af særlige risici, f.eks. en virksomhed i vanskeligheder eller tilfælde, hvor den sikkerhed, bankerne normalt kræver, ikke er stillet, samtidigt med at det præciseres, at i sådanne tilfælde kan præmien sættes op til 400 basispoint og endda mere.

(38) Kommissionen vurderede således i sagen om Chemische Werke Piesteritz ([6]), at et lån ydet til en kriseramt virksomhed begrundede en rentepræmie på 400 basispoint. Kommissionen bekræftede denne vurderingen i sagen om Biria ([7]) og præciserede nærmere, at på grund af den manglende sikkerhed kunne der ydes en yderligere præmie på 400 basispoint, dvs. i alt en forhøjelse på 800 basispoint. Kommissionen mener, at omstændighederne i denne sag i høj grad ligner omstændighederne i ovennævnte sager, navnlig for så vidt angår den manglende sikkerhed og omfanget af virksomhedens vanskeligheder. De risici, der er forbundet med de tilbagebetalingspligtige lån til AFR, kan derfor vurderes på samme måde.

(39) Statsstøtten i form af tilbagebetalingspligtige lån består derfor i forskellen mellem den faktiske rente som følge af vilkårene for de tilbagebetalingspligtige lån og renten på grundlag af den referencesats, der var gældende på tidspunktet for tildelingen af støtten, forhøjet med 800 basispoint.

5.3. **Støttens forenelighed med fællesmarkedet**

(40) I betragtning af AFR's økonomiske forhold på tidspunktet for støttens tildeling som beskrevet i punkt 8 (tabsgivende drift over en årrække, negativ egenkapital, faldende omsætning) mener Kommissionen, at AFR var en kriseramt virksomhed som defineret i rammebestemmelserne på tidspunktet for tildelingen af de tilbagebetalingspligtige lån. Kommentarerne fra de franske myndigheder ændrer ikke ved denne analyse af de årsager, der er nævnt under punkt 22 og 23.

(41) AFR var sandt nok i 2005 en del af en koncern kontrolleret af holdingselskabet Arbel SA. Ud over forretningsområdet for jernbanemateriel (bestående af AFR og Lormafer) var koncernen aktiv inden for byggeri med en række virksomheder specialiseret i vindueskonstruktioner for byggeindustrien. Det fremgår imidlertid af de oplysninger, som de franske myndigheder har tilvejebragt i korrespondancen forud for indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure, at AFR's vanskeligheder kun gjaldt AFR i koncernen, og at AFR ikke havde nogen tilknytning til byggeriaktiviteterne. Hertil kommer, at Kommissionen bemærker sig, at AFR's vanskeligheder synes for omfattende til at kunne løses af koncernen i betragtning af koncernens egne middelmådige resultater. Kommissionen mener således, at punkt 13 i rammebestemmelserne ikke er til hinder for, at AFR anses for at være støtteberettiget til rednings- eller omstruktureringsstøtte på trods af virksomhedens tilknytning til koncernen.

([7]) Sag 38/05 nævnt i fodnote 6 (jf. præmis 83 til 86).

(42) Støttens forenelighed bør derfor vurderes i forhold til rammebestemmelserne.

(43) Kommissionen konstaterer, at betingelserne i rammebestemmelserne for omstruktureringsstøttes forenelighed ikke er opfyldt. Kommissionen bemærker sig bl.a. følgende:

— de franske myndigheder har ikke fremlagt en omstruktureringsplan i overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 34-37

— Kommissionen har ikke fået kendskab til kompenserende modydelser for at undgå enhver overdreven fordrejning af konkurrencevilkårene, som støtten ville kunne give anledning til (punkt 38-42 i rammebestemmelserne).

(44) Støtten synes heller ikke at opfylde rammebestemmelsernes betingelser for redningsstøttes forenelighed, idet de tilbagebetalingspligtige lån blev ydet for en længere periode end seks måneder (se punkt 25 i rammebestemmelserne).

(45) Ovennævnte betragtninger er tilstrækkelige for at konkludere, at støtten ikke er forenelig med fællesmarkedet.

6. **KONKLUSION**

Kommissionen konstaterer, at Frankrig ulovligt har iværksat den omhandlede støtte i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. Da støtten er uforenelig med fællesmarkedet, skal Frankrig bringe den til ophør og tilbagesøge de beløb, der allerede er udbetalt til støttemodtageren —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Frankrig har iværksat til fordel for Arbel Fauvet Rail SA, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede er udbetalt ulovligt til støttemodtageren.

2. Tilbagesøgningen skal ske omgående og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([8]).

4. Frankrig indstiller med virkning fra denne beslutnings meddelelse enhver resterende udbetaling af den i artikel 1 omhandlede støtte.

Artikel 3

1. Frankrig efterkommer denne beslutning senest fire måneder efter meddelelsen deraf.

2. Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen, og navnlig om følgende elementer:

a) det samlede beløb (hovedstol og renter), som støttemodtageren skal tilbagebetale

b) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme beslutningen

c) dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

3. Frankrig holder løbende Kommissionen orienteret om de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne beslutning, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. På Kommissionens anmodning giver Frankrig omgående oplysninger om de planlagte eller allerede gennemførte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne beslutning samt om yderligere detaljer vedrørende de støttebeløb og renter, støttemodtageren allerede har tilbagebetalt.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. april 2008.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

([8]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.